

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2T/105/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220010428
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Tomašková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8220010428.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Zdenkou Tomaškovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2023 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B. C. D. E. F. G. , nar. XX.XX.XXXX v Opočne, trvale bytom H. I., H. J. XXX, K. A., L. XXX

sa uznáva v i n n ý m , že

v dobe od 12.04.2018 do 31.05.2023 v A., okr. Bardejov a inde, ako otec maloletých detí C. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., nar. XX.XX.XXXX, zverených do osobnej starostlivosti matky G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. M. XX, neprispieval pravidelne na ich výživu aj napriek tomu, že mu táto povinnosť bola určená rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4P/33/2014 zo dňa 04.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4CoP/7/2016 zo dňa 25.10.2016 právoplatným dňa 06.12.2016, podľa ktorého bol zaviazaný prispievať na výživu mal. Agnesy sumou 70,- € mesačne a na mal. A. sumou 50,- € mesačne, vždy do 20-tého dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky detí, čím takto za vyššie uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu 2.276,11 €.

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona

Za to mu súd u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 /dvoch/ rokov .

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona obžalovaného zaväzuje počas skúšobnej doby zaplatiť dlh na výživnom vo výške 2.276,11 € k rukám matky detí G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, N. O..

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove podal na obvineného A. B. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b/, c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v dobe od 12.04.2018 až doposiaľ v A., okr. Bardejov a inde, ako otec maloletej C. B., nar. XX.XX.XXXX a maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom A. XX, okr. Bardejov, zverených do osobnej starostlivosti matky G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. M. XX, okr. Bardejov neprispieval na ich výživu pravidelne a v určenej výške, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4P/33/2014 zo dňa 04.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4CoP/7/2016 zo dňa 25.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.12.2016, zaviazaný prispievať na výživu maloletej C. B. sumou vo výške 70,- € mesačne a na výživu maloletého A. B. sumou vo výške 50,- € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, čím takto za obdobie od 12.04.2018 až doposiaľ dlhuje na výživnom sumu vo výške 2.159,25 € a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 2T/94/2015 zo dňa 04.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2018 ,

Súd vo veci vykonal dokazovanie v neprítomnosti obžalovaného A. B., ktorému predvolanie na pojednávanie a obžaloba boli riadne a včas doručené, napriek tomu sa na hlavné pojednávanie nedostavil a ani nepožiadaval o jeho odročenie.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkyne G. B., ako aj prečítaním listinných dôkazov spisu a oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/94/2015 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný A. B. vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že po celú dobu sa snaží výživné na deti platiť s tým, že výživné za obdobie od mesiaca apríl 2018 až do dňa výsluchu (pozn. 23.07.2020) platí, pravdou však je, že nie v určenej výške, a to z dôvodu, že je nezamestnaný.

Uviedol, že je otcom maloletých detí A. a C., ktoré deti sa narodili počas manželstva s ich matkou G. B. a tiež uviedol, že si uvedomuje, že voči deťom má vyživovaciu povinnosť, ale rozhodnutie slovenského súdu o výške výživného mu nebolo doručené, neskôr sa dozvedel, že výška výživného je 200,- €. Výživné sa snažil platiť aj v dobe, kedy bol nezamestnaný, má vedomosť o dlhu na výživnom a tak sa snažil získať čo najlepšie platenú prácu.

Obžalovaný uviedol, že v dobe od mesiaca apríl 2018 sa zamestnal u viacerých zamestnávateľov, kde však poberal iba minimálnu mzdu a tak nebolo z čoho platiť výživné . V súčasnej dobe pracuje v spoločnosti NEFAB ako skladník s tým, že jeho príjem je 21.000,- Kč mesačne. Počas uvedenej doby bol aj nezamestnaným, na úrade práce však evidovaný nebol, vážnejšie zdravotné problémy brániace mu sa riadne zamestnať nemal. Uviedol, že žije pri svojich rodičoch, ktorým prispieva na bývanie mesačne sumou 6.000,- Kč, ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, jeho výdaje sú iba výdaje na stravu.

Obžalovaný tiež uviedol, že o styku s deťmi bolo rozhodnuté, s deťmi nie je v žiadnom kontakte, pretože to matka detí neumožňuje, na Slovensko prísť neplánuje.

Svedkyňa G. B. uviedla, že obžalovaný od mesiaca apríl 2018 po dobu dvoch rokov neplatil výživné vôbec, neskôr výživné začal platiť, ale nie pravidelne a nie v určenej výške, čím mu vznikol dlh na výživnom, ale k výške dlhu sa svedkyňa vyjadriť nevedela, nevedela sa vyjadriť ani k zaplatenej sume výživného s tým, že uviedla, že je ochotná predložiť doklady o platení výživného.

Svedkyňa uviedla, že obžalovaný sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval v dobe, kedy mal syn asi pol roka a od uvedenej doby sa s deťmi nestretol, takže deti ho nepoznajú. Obžalovaný niekedy kontaktuje deti prostredníctvom sociálnych sietí, ale dcéra s ním nekomunikuje a syn iba niekedy, pretože je to pre nich cudzí človek. Obžalovaný nielenže neplatí výživné v peniazoch, ale neplatí ho ani žiadnym

iným spôsobom a navyše mu vadí aj to, že ona sa zamestnala v Nemecku a tak jej vyčíta, že sa riadne nestará o deti, ale ona sa takto zamestnať musela, pretože z výživného, ktoré obžalovaný posielala iba sporadicky, sa vyžiť nedá.

Svedkyňa uviedla, že prácu vykonáva turnusovo a v čase, kedy je v práci, o deti sa starajú jej mama a sestra, jej príjem je asi 1.600,- € a pokiaľ ide o jej mesačné výdavky, platí si cestovné do práce a stravu.

Tiež uviedla, že deti navštevujú ZŠ v P., kde dosahujú dobré výsledky. Náklady na deti má bežné, týkajú sa stravy, ošatenia, hygieny, nákupu školských pomôcok. Zdravotný stav detí je dobrý a pokiaľ ide o prispievanie na spoločnú domácnosť, jej matka disponuje jej bankomatovou kartou a v prípade potreby si peniaze vyberie.

Svedkyňa predložila súdu listinné dôkazy o platení výživného zo strany obžalovaného za obdobie od 28.10.2020 do 28.01.2022, podľa ktorých obžalovaný za uvedené obdobie zaplatil výživné vo výške 1.720,17 €.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4P/33/2014 zo dňa 04.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4CoP/7/2016 zo dňa 25.10.2016 bol otec detí (obžalovaný A. B.) zaviazaný prispievať na výživu mal. Agnesy sumou 70,- € mesačne a na mal. A. sumou 50,- € mesačne počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, vždy do 20-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí. Rozsudok v časti o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 12.02.2015.

Podľa rodných listov mal. detí C. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., nar. XX.XX.XXXX, otcom obidvoch maloletých detí je obžalovaný A. B., nar. 14.04.1988.

Podľa potvrdení o návšteve školy, mal. A. B. je v šk. roku 2019/2020 žiakom tretieho ročníka ZŠ v A. C. C. B. žiačkou piateho ročníka ZŠ v Gaboltove.

Podľa oznámenia ÚPSVaR Bardejov zo dňa 20.02.2020, G. B. je od mesiaca november až do podania správy vyplácané náhradné výživné za roky 2018, 2019 a 2020 na základe rozhodnutí ÚPSVaR Bardejov číslo BJ1/OHNNVAŠSD/SOC/2018/39011 zo dňa 29.03.2018.

Podľa toho istého oznámenia, G. B. v období od mesiaca júl 2018 do mesiaca august 2018 bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a je aj poberateľkou prídavkov na deti.

Podľa oznámenia Úradu práce ČR Kolín zo dňa 04.08.2020, obžalovaný A. B. od mesiaca január 2018 do dňa podania správy nebol poberateľom dávky v hmotnej núdzi a podľa ďalšieho oznámenia Úradu práce ČR obžalovaný bol v dobe od 06.12.2017 do 27.03.2018 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Podľa oznámenia spoločnosti Kubík, a.s, obžalovaný bol v spoločnosti zamestnaný v dobe od 02.05.2018 do 24.07.2018, z toho v dobe od 22.05.2018 do 20.07.2018 bol práceneschopný, nedodal zápočtový list a do osobného dotazníka uviedol, že výživné a exekúcie nemá. Pracovný pomer bol s obžalovaným ukončený v skúšobnej dobe.

Vo vzťahu k ďalším zamestnávateľom – Stavebniny a ateliér fasád, s.r.o., Česká pošta, s.p., pracovný pomer bol s obžalovaným ukončený v skúšobnej dobe, ani u jedného zo zamestnávateľov obžalovaný nenahlásil vyživovaciu povinnosť a ani exekúcie.

Podľa oznámenia spoločnosti NEFAB, s.r.o. Brno, obžalovaný je zamestnancom spoločnosti od 18.11.2019 na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej na dobu určitú do 30.11.2020. Obžalovaný zamestnávateľovi nahlásil vyživovaciu povinnosť, ako aj ďalšiu proti nemu vedenú exekúciu. Podľa mzdového listu za obdobie mesiacov január až júl 2020, celkový príjem obžalovaného za uvedené obdobie predstavuje sumu 155.565,- Kč (cca 6.359,- €), priemerný mesačný príjem predstavuje sumu 22.223,- Kč (cca 908,- €) za obdobie mesiacov november 2019 – december 2019 predstavuje sumu 25.576,- Kč.

Podľa oznámenia CIPC zo dňa 11.05.2020, oprávnená osoba G. B. požiadala o pomoc pri vymáhaní výživného a na základe tejto žiadosti boli menovanej doručené platby výživného v období od 12.04.2018

do mesiaca august 2020 výživné vo výške 1.441,05 €, čoho dôkazom sú aj pripojené ústrižky poštových poukážok.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 24.03.2022, ktorým uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b/ Trestného zákona a zato mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obžalovaný A. B. odvolanie a odvolací súd uznesením sp. zn. 5To/14/2022 zo dňa 28.06.2022 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

V dôvodoch zrušujúceho uznesenia odvolací súd konštatoval, že má zato, že hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného bolo vykonané aj napriek tomu, že nato neboli splnené podmienky.

Uviedol, že úlohou konajúceho súdu bude v ďalšom konaní za využitia právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi na základe zmluvy medzi ČR a SR preveriť adresu na doručovanie u obžalovaného s poučením o podmienkach doručovania súdnych zásielok, vypočítať obžalovaného dožiadaným súdom, keďže takýto postup obžalovaný navrhol a vykonať dokazovanie k rozhodnému obdobiu i preverením platieb výživného, ktoré neboli uvádzané matkou, keďže z výpisu konta Úradu pre medzinárodnú ochranu detí predloženého obžalovaným vyplývajú platby, ktoré mali byť matke poukázané za mesiac september 2020, či február a marec 2022. Ďalej odvolací súd uviedol, že pre posúdenie zavinenia je potrebné objasniť i dôvody ukončenia pracovného pomeru minimálne u zamestnávateľa Nefab Packaging Czech Republik, s.r.o. Turaňka so zreteľom na obhajobu a tiež z dôvodu, že obžalovaný už pracuje v inej obchodnej spoločnosti s nižším príjmom. Vhodným sa javí zaobstaráť aj rozhodnutie Okresného súdu Pardubice sp. zn. 4T/100/2018 zo dňa 24.06.2021 a vyžiadať správu od probačnej a mediačnej služby v Pardubiciach za účelom zistenia výkonu dohľadu, keďže obžalovanému bola uložená rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 2T/94/2015 zo dňa 04.05.2017 povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom v celkovej výške 4.623,37 € k rukám matky dieťaťa.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením sa s obsahom vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu, prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného A. B. vykonaného prostredníctvom dožiadaného súdu, opätovným výsluchom svedkyne G. B., prečítaním listinných dôkazov spisu predložených zo strany obžalovaného, oznámením spoločnosti Nefab Packaging Czech Republik, s.r.o., prečítaním uznesenia Okresného súdu Pardubice sp. zn. 4T/100/2018 zo dňa 24.06.2021 a 18.07.2019, správami probačného úradníka, prehľadom o platení výživného a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný A. B. pri výsluchu na Okresnom súde Pardubice k veci uviedol, že predkladá dôkazy ohľadne platenia výživného za obdobie od 01.04.2018 až do dňa jeho výsluchu, predkladá výpis platieb exekučne sťahovaných z jeho mzdy v období od 17.07.2015 do 29.12.2022. uviedol, že od 08.06.2021 je zamestnaný v spoločnosti JIP Východočeská, s.r.o s mesačným príjmom 24.000,- Kč, predtým pracoval v spoločnosti Nefab Packaging Czech Republik, s.r.o Pardubice, kde mal tiež príjem 24.000,- Kč a ešte predtým pracoval v Kávovinách .

Uviedol, že dlh na výživnom za obdobie od mesiaca apríl 2018 do dňa výsluchu (dňa 12.01.2023) má 2.000,- € na obidve deti. So zamestnávateľom sa dohodol, že mu bude zo mzdy sťahovať splátky na úhradu výživného, ale z dôvodu, že má aj ďalšie dlhy, zamestnávateľ mu nemohol zo mzdy sťahovať výživné vo výške, ktorá mu bola určená. Tiež uviedol, že v roku 2018 – 2019 sa nevedel zamestnať, bol evidovaný na úrade práce, sociálne dávky nepoberal, na deti mesačne posielal minimálnu sumu, peniaze posielal cez Úrad pre medzinárodnoprávnu ochranu detí v Brne. Vyživovaciu povinnosť má iba k dvom deťom na Slovensku, inú vyživovaciu povinnosť nemá, je nemajetný. Obžalovaný tiež uviedol, že deťom niekedy posielal darčeky, od roku 2018 doposiaľ poslal na Slovensko asi 4 balíky. S deťmi v kontakte nie je, pretože im to zakázala ich matka. Uviedol, že žije v spoločnej domácnosti priateľkou, na chod domácnosti prispieva sumou 9.000,- Kč.

Obžalovaný ďalej uviedol, že v mesiacoch apríl 2018 – január 2019 bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, bez príjmu; v mesiacoch apríl 2019 – jún 2019 pracoval v spoločnosti Stavebniny Atelier a Fasády so sídlom v Pardubiciach, kde jeho príjem predstavoval sumu 23.000,- Kč; od 05.03.2020 do

decembra 2020 pracoval v spoločnosti Nefab Packaging Czech Republik, s.r.o. Pardubice s mesačným príjmom 22.000,- Kč; od mesiaca január 2021 bol zamestnaný v Kávovinách Pardubice s príjmom 16.000,- Kč a od augusta 2021 doposiaľ pracuje v spoločnosti JIP Staré Hradište s mesačným príjmom 23.000,- Kč -24.000,- Kč.

Obžalovaný uviedol, že pracovný pomer v spoločnosti Nefab Packaging Czech Republik, s.r.o. ukončil z dôvodu trojzmennej prevádzky, čo nezvládal. Uviedol, že jeho terajšia práca je náročná pracuje denne aj 12 hodín v letných mesiacoch aj 16 hodín.

Svedkyňa G. B. uviedla, že trvá na svojich doterajších výpovediach a ďalej k veci uviedla, že predchádzajúcim rozsudkom bol obžalovaný okrem iného zaviazaný zaplatiť dlh na výživnom vo výške 4.625,37 € za obdobie od 01.003.2014 do 11.2.2015. Uviedla, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť plní prostredníctvom centra, ktoré jej následne peniaze zasiela, ale dlh na výživnom splácaný nie je. Tiež uviedla, že s obžalovaným je v kontakte prostredníctvom sociálnych sietí a tak má vedomosť o tom, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s priateľkou a jej dieťaťom, je riadne zamestnaný, ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Tvrdí jej, že má dobré zamestnanie, že nejaké peniaze má aj našetrované, ale keďže sa k nemu nespráva dobre, tak jej nedá nič. Podľa svedkyne obžalovaný pravidelne chodí do fitness centra, kupuje si drahé telefóny a internetové hry, ale keď ho o hry žiadali ich deti, povedal im, že by takúto hru rozbili. Aj keď sa s obžalovaným dohodli, že sa za ním zastaví v mieste jeho bydliska, kde jej mal obžalovaný dať darčeky na Vianoce, k stretnutiu napokon nedošlo, pretože obžalovaný jej opätovne povedal, že sa k nemu nespráva slušne a tak darčeky nebudú.

Svedkyňa ďalej uviedla, že ona je od mesiaca január 2023 nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, poberá dávku v nezamestnanosti vo výške 300,- € a prídavky na deti, od mesiaca máj 2023 je bez príjmu.

Ako ďalej svedkyňa uviedla, obidve deti navštevujú ZŠ v P., stravujú sa v školskej jedálni, ich zdravotný stav je dobrý, akurát dcéra Agnesa je alergička, pravidelne užíva predpísané lieky, ale k výške mesačných výdavkov za lieky sa svedkyňa vyjadriť nevedela. Ďalšie výdavky sú bežné, týkajú sa stravy, ošatenia, hygieny.

Svedkyňa tiež uviedla, že obžalovaný nie je v žiadnom kontakte s deťmi a deti ani o kontakt s ním nemajú záujem. Obžalovaný si vyživovaciu povinnosť plní nepravidelne a v rôznych výškach, iným spôsobom si vyživovaciu povinnosť neplní. V mesiaci február 2023 zaplatil výživné vo výške 122,43 € a v mesiaci apríl 2023 vo výške 51,87 €.

Podľa oznámenia spoločnosti JIP Východočeská a.s. Staré Hradište, obžalovaný je zamestnancom spoločnosti od 08.06.2021 ako závozník, pracovný pomer je dohodnutý na dobu určitú do 31.12.2022, dohodnutá výška mzdy je 17.900,- Kč. Pracovný výkon obžalovaného je na dobrej úrovni, dochádzka do práce až na menšie nedostatky je dobrá. Obžalovaný pri nástupe do zamestnania nahlásil vyživovaciu povinnosť na svoje dve maloleté deti a na základe rozhodnutia Okresného súdu Pardubice sa obžalovaného vykonávajú zrážky zo mzdy na uspokojenie pohľadávky výživného. Obžalovanému sú vykonávané aj ďalšie zrážky podľa exekučného príkazu. Súčasťou vyjadrenia je aj odpis mzdového listu za obdobie, v ktorom obžalovaný pre firmu pracoval, a to za obdobie od mesiaca jún 2021 – mesiaca december 2021, za ktoré obdobie dosahoval obžalovaný priemerný čistý mesačný príjem vo výške 17.799,- Kč a za obdobie od mesiaca január 2022 – august 2022 priemerný mesačný príjem dosahoval čiastku 16.649,- Kč.

Uznesením Okresného súdu Pardubice sp. zn. 4T/100/2018 zo dňa 24.06.2021 sa podmienené odsúdenie odsúdeného A. B. z rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 04.05.2017 sp. zn. 2T/94/2015, uznaného uznesením Okresného súdu Pardubice sp. zn. 4T/100/2018 zo dňa 27.07.2018, ponecháva v platnosti a skúšobná doba sa predlžuje o 2 roky, na celkových 5 rokov za súčasného vyslovenia dohľadu nad odsúdeným.

Podľa jednotlivých správ probačnej a mediačnej služby Okresného súdu Pardubice, dohľad prebieha formou osobných konzultácií, na ktoré sa odsúdený dostavuje. Bolo zistené, že odsúdený si vyživovaciu povinnosť od mesiaca január 2018 plní nepravidelne. Z obsahu pripojených správ je zrejmá aj výška výživného zaplatená zo strany obžalovaného v jednotlivých mesiacoch a teda za mesiac 5/2018,

7/2018, 10/2018 a 12/2018 zaplatil výživné vo výške po 200,- Kč , spolu za rok 2018 zaplatil výživné vo výške 800,- Kč. V mesiaci 2/2019 a 3/2019 zaplatil výživné vo výške po 200,- Kč , v mesiaci 4/2019 vo výške 2.000,- Kč, v mesiaci 7/2019 a 9/2019 zaplatil výživné po 200,- Kč, teda za rok 2019 výživné vo výške 2.800,- Kč. V mesiaci 4/2020 výživné vo výške 4.325,- Kč, 5/2020 výživné vo výške 4.908,- Kč, 6/2020 výživné vo výške 4.128,- Kč, 7/2020 výživné vo výške 4.392,- Kč, 8/2020 výživné vo výške 4.714,- Kč, 9/2020 výživné vo výške 3.458,- Kč, 10/2020 výživné vo výške 4.468,- Kč, 11/2020 vo výške 458,- Kč a 12/2020 výživné vo výške 3.879,- Kč, teda za rok 2020 výživné vo výške 34.730,- Kč. V mesiaci 1/2021 zaplatil výživné vo výške 4.706,- Kč, 3/2021 výživné vo výške 3.284,- Kč, celkovo 7.990,- Kč.

Podľa výpisu z účtu obžalovaného A. B., obžalovaný za obdobie od mesiaca apríl 2018 do 31.05.2023 zaplatil na výživnom celkovo sumu 5.043,89 € (132.253,- Kč).

Takto doplneným dokazovaním mal teda súd za preukázané, a to aj výpoveďou samotného obžalovaného A. B., že vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojim maloletým deťom v rozsahu, ako mu bola určená súdom, si plní sporadicky, pričom jednotlivé splátky výživného neuhrádza v sumách, ako mu boli určené rozsudkom súdu. Na svoju obranu ohľadne riadneho neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaný uviedol, že dôvodom riadneho neplnenia si vyživovacej povinnosti bol nedostatok finančných prostriedkov na jeho strane, pretože v určitom čase bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce bez akéhokoľvek príjmu a tiež aj z dôvodu jeho nízkeho príjmu v čase, kedy pracoval, ako aj z dôvodu svojich vlastných výdavkov, keďže žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorej na vedenie spoločnej domácnosti prispieva sumou asi 9.000,- Kč, ďalšie výdavky nemá a nemá ani ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný uviedol, že s deťmi nie je v žiadnom kontakte, pretože matka detí mu v tom bráni a on na Slovensko cestovať za nimi nemôže práve z dôvodu zlej finančnej situácie. Obžalovaný uviedol, že svojmu terajšiemu zamestnávateľovi nahlásil vyživovaciu povinnosť na svoje dve maloleté deti. Výživné platí prostredníctvom úradu pre medzinárodnoprávnu ochranu detí.

Vina obžalovaného je okrem čiastočného priznania obžalovaného preukázaná aj výpoveďou matky detí – svedkyne G. B., ktorá svedkyňa potvrdila, že obžalovaný si plní vyživovaciu povinnosť nepravidelne a v rôznych čiastkach s tým, že dlh na výživnom žiadnym spôsobom nespláca. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný, s ktorým je v kontakte prostredníctvom sociálnych sietí, jej tvrdí, že má dostatok finančných prostriedkov, má aj úspory, ale výživné v určenej výške neplatí z dôvodu, že je na neho zlá. Rovnako svedkyňa potvrdila, že obžalovaný nie je s deťmi v žiadnom kontakte, ale nie z dôvodu, ako uvádza obžalovaný, že deťom kontakt s ním zakazuje, ale z dôvodu, že deti záujem o kontakt s obžalovaným, ktorého v podstate ani nepoznajú, nemajú. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný si iným spôsobom než finančne vyživovaciu povinnosť neplní a ako uviedla, momentálne je sama nezamestnaná a je bez príjmu. Deti navštevujú ZŠ, sú zdravé, výdavky vo vzťahu k deťom má iba bežné.

Listinnými dôkazmi spisu mal súd za preukázané, že obžalovaný väčšinu času, počas ktorého sa mu kladie za vinu neplnenie si vyživovacej povinnosti, bol zamestnaný s výnimkou kratších časových období, kedy mal byť podľa jeho tvrdenia nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a mal byť bez príjmu, resp. mal byť PN, o čom však obžalovaný dôkaz súdu nepredložil a naopak, podľa oznámenia Úradu práce ČR v Příbrami, obžalovaný bol v evidencii nezamestnaných v období od 06.12.2017 do 27.03.2018 a dňom 002.5.2018 sa stal zamestnancom spoločnosti Kubik, a.s. Praha, čím je vyvrátené tvrdenie obžalovaného o jeho nezamestnanosti. Ak by aj obžalovaný bol v žalovanom období nejaký čas nezamestnaný, tak ako to tvrdí, na úrade práce evidovaný nebol, nepoberal žiadne sociálne dávky, teda nebol odkázaný na pomoc od štátu a je tak predpoklad, že disponuje dostatkom finančných prostriedkov na živobytie, keď navyše jeho zdravotný stav je dobrý, má teda možnosť riadne sa zamestnať, inú vyživovaciu povinnosť než na dve maloleté deti nemá, vyživovaciu povinnosť si iným spôsobom neplní.

Skutočnosť, že vyživovacia povinnosť obžalovaného voči maloletým deťom C. a A. trvá doposiaľ, je preukázaná rodnými listami detí, ktorých je otcom, pričom súčasne je rodnými listami detí preukázaný aj ich vek, a teda, že obidve deti sú maloleté, sú žiakmi ZŠ a sú odkázané na osobnú starostlivosť obidvoch rodičov, ktorú v danom prípade zabezpečuje výlučne matka detí.

Výška výživného je preukázaná rozsudkami Okresného súdu Bardejov a Krajského súdu v Prešove, ktorými bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu mal. Agnesy sumou 70,- € a mal. Pavla sumu 50,- € mesačne, pričom takto určené sumy výživného súd vzhľadom na priemerný mesačný príjem otca

predstavujúci sumu cca 908,- €, ale aj vzhľadom na vek maloletých detí a ich odôvodnené potreby s prihliadnutím na skutočnosť, že otec maloletých detí sa nijakým iným spôsobom nepodieľa na výchove a výžive detí, nemá inú vyživovaciu povinnosť, považoval za primerané.

Výška zaplateného výživného je preukázaná jednak dokladmi predloženými matkou detí, podľa ktorých obžalovaný zaplatil na výživnom dňa 28.10.2020 sumu 159,08 €, dňa 25.11.2020 sumu 16,81 €, dňa 26.01.2021 sumu 144,34 €, dňa 18.02.2021 sumu 56,76 €, dňa 05.03.2021 sumu 120,62 €, dňa 22.03.2021 sumu 122,08 €, dňa 03.05.2021 sumu 144,71 €, dňa 26.08.2021 sumu 382,77 €, dňa 27.09.2021 sumu 171,26 €, dňa 26.10.2021 sumu 134,95 €, dňa 26.11.2021 sumu 124,21 €, dňa 17.01.2022 sumu 11,27 €, dňa 28.01.2022 sumu 131,31 €, teda celkovo sumu 1.720,17 €, ale aj dokladmi a oznámením predloženým zo strany CIPC, podľa oznámenia ktorých obžalovaný na výživnom zaplatil dňa 23.11.2018 sumu 7,48 €, dňa 28.08.2018 sumu 7,59 €, dňa 28.06.2018 sumu 7,55 €, dňa 23.01.2019 sumu 7,71 €, dňa 26.03.2019 sumu 7,59 €, dňa 26.04.2019 sumu 7,59 €, dňa 27.05.2019 sumu 75,53 €, dňa 26.08.2019 sumu 7,56 €, dňa 25.10.2019 sumu 7,58 €, dňa 28.01.2020 sumu 7,76 €, dňa 03.04.2020 sumu 477,86 €, dňa 22.04.2020 sumu 155,64 €, dňa 01.06.2020 sumu 176,13 €, dňa 03.07.2020 sumu 151,44 €, dňa 29.07.2020 sumu 160,47 € a dňa 25.08.2020 sumu 175,57 €, teda celkovo sumu 1441,05 €, ale aj výpisom z účtu obžalovaného, z čoho je zrejmé, že obžalovaný za obdobie mesiacov apríl 2018 až máj 2023 na výživnom zaplatil sumu vo výške 5.043,89 € (132.253,- Kč).

Obžalovanému sa kladie za vinu neplnenie si vyživovacej povinnosti od mesiaca apríl 2018 až do dňa rozhodovania súdu, t.j. do konca mesiaca apríl 2023, čo predstavuje nepravidelné plnenie si vyživovacej povinnosti za obdobie 61 mesiacov, za ktoré obdobie bol obžalovaný podľa rozsudku súdu zaplatiť výživné na obidve maloleté deti zaplatiť sumu 7.320,- €, z ktorej sumy podľa predložených listinných dôkazov zaplatil 5.043,89 € a doposiaľ tak dlží na výživnom za žalované obdobie sumu 2.276,11 €.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a to aj výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý si uvedomuje, že dlhuje na výživnom určitú sumu, ďalej výpoveďou svedkyne G. B., ktorá tvrdí, že výživné je zo strany obžalovaného uhrádzané iba sporadicky a v rôznych čiastkach a tiež z vyššie uvedených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že obžalovaný A. B. tým, že v dobe od 12.04.2018 do 31.05.2023 v A., okr. Bardejov a inde, ako otec maloletých detí C. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., nar. XX.XX.XXXX, zverených do osobnej starostlivosti matky G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. M. XX, neprispieval pravidelne na ich výživu aj napriek tomu, že mu táto povinnosť bola určená rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4P/33/2014 zo dňa 04.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4CoP/7/2016 zo dňa 25.10.2016 právoplatným dňa 06.12.2016, podľa ktorého bol zaviazaný prispievať na výživu mal. Agnesy sumou 70,- € mesačne a na mal. A. sumou 50,- € mesačne, vždy do 20-tého dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky detí, čím takto za vyššie uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu 2.276,11 €, čím takto svojím konaním naplnil znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods.3 písm. b/ Trestného zákona, zo spáchania ktorého ho súd uznal vinným.

Obžalovaný A. B. žije a pracuje v ČR, podľa odpisu z registra trestov doposiaľ bol raz súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/94/2015 zo dňa 04.05.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/34/2017 zo dňa 12..04.2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 roka s povinnosťou zaplatiť dlh na výživnom vo výške 4.625,37 €.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z okolností uvedených v § 34 ods.4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a prítiažujúce okolnosti, ale aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

V danom prípade obžalovaný nedbanlivostným konaním narušil záujem spoločnosti spočívajúci v zabezpečení nároku na výživu založeného na ustanoveniach zákona o rodine. Neplnenie si vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného je dlhodobá záležitosť, vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojim deťom si obžalovaný neplnil ani v minulosti, začo bol aj právoplatne odsúdený a dlh na výživnom, ako to uviedla matka detí, vôbec nespláca .

Súd prihliadol u obžalovaného na poľahčujúce okolnosti, podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, t.j. že sa k spáchaniu skutku priznal, ale aj na prítiažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona,

t.j. že v minulosti bol už za obdobné konanie právoplatne odsúdený a tak uložil obžalovanému za jeho protiprávne konanie trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorého výkon mu podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Súd má zato, že uložený trest postačí pre nápravu a prevýchovu obžalovaného a že aj uložením tohto druhu trestu sa u obžalovaného dosiahne účel trestu vyjadrený v § 34 ods.1 Trestného zákona..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť aj proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu v prospech obžalovaného aj proti jeho vôli podať zákonný zástupca obžalovaného a jeho obhajca, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

Odvolanie môže podať aj štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať aj poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať aj zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.